

Det kan vidare konstateras att förstainstansrätten vid bevisvärderingen inte fattade ett enhälligt beslut och således meddelade en paradoxal dom, eftersom den ansåg att den föreliggande bevisningen å ena sidan var tillräcklig såvitt avser kommissionens bevisbörda för att visa att de felaktiga licenserna hade utfärdats på grundval av felaktiga uppgifter från exportören, och å andra sidan otillräcklig såvitt avser klagandens bevisbörda för att de thailändska tullmyndigheterna kände till, eller åtminstone rimligen borde ha känt till, att varorna inte kunde komma ifråga för någon förmånsbehandling.

Det åligger domstolen att mot bakgrund av förstainstansrättens oriktiga tolkning och bedömning av de handlingar i målet som åberopats som bevisning konstatera att förstainstansrätten lämnat en bristande motivering. ⁽⁵⁾

2. Vad gäller artikel 239 i tullkodexen

Den första och enda grunden. Förstainstansrätten har felaktigt grundat sig på en felaktig tillämpning av artikel 220.2 b i tullkodexen eller på den oriktiga bedömningen av de handlingar i målet som åberopats som bevisning när den konstaterade att den situation som klaganden befinner sig i inte utgör en särskild situation i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom av den 9 mars 2006 i mål C-293/04, Beemsterboer, REG 2006, s. I-2263.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

⁽⁴⁾ Domstolens beslut av den 11 juli 1996 i mål C-325/94 P, An Taise och WWF UK mot kommissionen, REG 1996, s. I-3739-3740, punkterna 28 och 30.

⁽⁵⁾ Domstolens dom av den 24 oktober 1996 i mål C-32/95 P, kommissionen mot Lisrestal m.fl., REG 1996, s. I-5399, punkt 40.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Bonn (Tyskland) den 9 september 2009 — Pfeiderer AG mot Bundeskartellamt

(Mål C-360/09)

(2009/C 297/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Bonn

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pfeiderer AG

Motpart: Bundeskartellamt

Tolkningsfråga

Ska gemenskapens konkurrensregler, särskilt artiklarna 11 och 12 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ samt artikel 10 andra stycket EG

jämförd med artikel 3.1 g EG tolkas så, att om den som lider skada av en konkurrensbegränsande samverkan ska kunna hävda civilrättsliga anspråk på grund av detta, får denne inte lämnas insyn i akten såvitt avser ansökningar om förmånlig behandling eller upplysningar och handlingar som sådana sökande frivilligt har överlämnat och som en nationell konkurrensmyndighet i en medlemsstat har mottagit enligt ett nationellt program för förmånlig behandling inom ramen för ett sanktionsförfarande som (även) syftar till tillämpning av artikel 81 EG?

⁽¹⁾ EGT L 1, 2003, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 8 september 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau mot SGS Belgium NV, Firme Derwa NV och Centraal Beheer Achmea NV

(Mål C-367/09)

(2009/C 297/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Svarande: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Tolkningsfrågor

1. Har bestämmelserna i artiklarna 5 och 7 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen direkt rättsverkan i medlemsstaternas nationella rättsordningar vid överträdelse av dessa medlemsstaters utrymme för skönsmässig bedömning och utan att de nationella instanserna behöver fastställa genomförandeåtgärder?

2. Kan ett företag som är specialiserat på kontroll och tillsyn på internationell nivå, som är erkänt i den medlemsstat där tullhanteringen för export genomfördes, i detta fall Belgien, och som har lämnat ett oriktigt lossningsintyg i den mening som avses i artikel 18.2 c i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 ⁽²⁾, betraktas som ekonomisk aktör i den mening som avses i artikel 1 i rådets förordning nr 2988/95, respektive som en person som har deltagit i genomförandet av oegentligheten eller som är skyldig att stå till svars för oegentligheten eller förhindra att den begås, i den mening som avses i artikel 7 i ovan nämnda förordning?